

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor Publice
a Județului Constanța
Biroul Soluționare Contestații

B-dul I.G.Duca nr. 18
900697, Constanța
Tel : +0241 48 80 55
Fax : +0241 48 80 55
e-mail : Solutionare.Contestatii.CT@mfinante.ro

DECIZIA nr.54/11.06.2010

privind soluționarea contestației formulate de S.C. CONSTANTA S.R.L. înregistrată la D.G.F.P.Constanța sub nr. 5830 din 10.05.2010

Biroul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală prin adresa nr..... din 05.05.2010, înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr..... din 10.05.2010, cu privire la contestația formulată de **S.C. CONSTANTA S.R.L.**, cu sediul social în Constanța, bd..... nr..., bl..., sc..., ap..., CUI .....

Obiectul contestației îl reprezintă drepturile vamale stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 30.03.2010, întocmită de organele vamale din cadrul D.R.A.O.V. Constanța – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală în baza Procesului verbal de control din 22.03.2010, în cuantum total de ..... lei, compuse din:

- ..... lei – T.V.A;
- ..... lei – comision vamal;
- ..... lei – taxe vamale;
- ..... lei – majorări de întârziere.

Contestația a fost introdusă de către reprezentantul legal al contestatorului, fiind îndeplinite prevederile art.206 lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și a fost depusă în termenul prevăzut la art.207(1) din același act normativ.

Astfel, actele atacate au fost comunicate prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire în data de 01.04.2010 iar contestația a fost depusă la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța în data de 30.04.2010, fiind înregistrată sub nr.....

În speță, se reține că sunt întrunite și celelalte condiții de procedură prevăzute la art.206 și 209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, astfel încât Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța sub nr...../30.04.2010, petenta, prin reprezentantul său legal, contestă cuantumul și modalitatea de stabilire a creanțelor vamale prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 30.03.2010, întocmită în baza Procesului verbal de control din 19.03.2010.

Sub un prim aspect, petenta arată că împotriva Procesului verbal de control a formulat plângere în condițiile prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, aceasta fiind în curs de soluționare, astfel încât în situația în care s-ar admite (în tot sau în parte), obligațiile fiscale stabilite prin decizia de regularizare contestată ar rămâne lipsite de temei (în tot sau în parte).

Pe de altă parte, susține că stabilirea creanțelor bugetare prin Decizia de regularizare atacată s-a efectuat cu încălcarea normelor obligatorii stabilite prin Regulamentul CE nr.450/2008 din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului vamal comunitar, normă cu forță juridică obligatorie, superioară normelor naționale și cu directă aplicabilitate în dreptul intern (în condițiile prevăzute de art.148 din Constituția României).

Astfel, apreciază că diferențele suplimentare de datorii vamale au fost stabilite retroactiv pe ultimii 5 ani cu încălcarea normelor comunitare ce reglementează condițiile de prescriere și de notificare a datoriei vamale, susținând că potrivit art.68 din Regulamentul Comunitar, termenul de prescripție este de 3 ani, astfel încât autoritatea vamală poate stabili în mod retroactiv datorii vamale cu o vechime de cel mult 3 ani.

În ceea ce privește diferențele de T.V.A. și comision vamal, petenta susține că baza de calcul a acestora a fost în mod eronat stabilită, având în vedere împlinirea termenului de prescripție de 3 ani invocat anterior.

În ceea ce privește cota de 0,1% pe zi întârziere, utilizată pentru calculul majorărilor de întârziere, petenta susține că aceasta a fost în mod nelegal aplicată, atâta vreme cât norma din Codul de procedură fiscală are forță juridică inferioară în raport cu norma de la art.78 din Regulamentul comunitar (nr.450/2008), care arată că pentru statele membre care nu fac parte din zona Euro, rata de referință este rata echivalentă fixată de către banca centrală națională a statului respectiv, respectiv rata de referință în vigoare în prima zi calendaristică a semestrului în cauză și care se aplică pe parcursul următoarelor șase luni.

Împreună cu contestația, petenta a mai depus și Cererea de remitere a datoriei vamale constatată prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 30.03.2010, aceasta fiind înregistrată la D.R.A.O.V. Constanța sub nr..... din 30.04.2010.

II. Procesul verbal de control din data de 19.03.2010 a fost întocmit de organele vamale din cadrul Serviciului Antifraudă Fiscală și Vamală din cadrul D.R.A.O.V. Constanța, urmare finalizării controlului vamal ulterior privind 20 operațiuni vamale de import definitiv de telefoane mobile, receptoare GPS, piese de schimb/ piese componente sau alte accesorii pentru telefoane mobile, înregistrate în evidențele birourilor vamale Constanța Port Vechi și București Otopeni Călători și Mărfuri în perioada 31.05.2005 – 10.03.2008.

În urma controlului, s-a constatat că în baza a 14 D.V.I., societatea a importat o serie de mărfuri precum: șuruburi, pastă Flux, brățară antistatică, cabluri de date, aparate ultrasonice cleaner, aparate DC power supply, truse deschis carcase/truse de reparat telefoane mobile, truse șurubelnițe, decapant BGA, sârmă fludor, rezistențe ciocan lipit, rezistențe stație de aer cald, vârf ciocan lipit, stație de lipit, bluetooth Dongle USB, microfon, difuzor, conectori, pe care le-a încadrat eronat la codurile tarifare 8529.90.40 – „*părți pentru telefoane mobile*” și 8517.70.90 – „*piese de schimb pentru telefoane mobile*” care prevedeau scutiri de taxe vamale.

Prin aplicarea Regulilor Generale pentru Interpretarea Sistemului Armonizat de denumire și codificare a mărfurilor și a Notelor de capitol corespunzătoare acestor bunuri, organul vamal a stabilit că ele se încadrează la alte poziții tarifare din Tarifele vamale ale României pentru perioada 2005-2009, care prevăd cote diferite de taxe vamale.

Drept urmare, organul vamal a procedat la rectificarea acestor iregularități și la determinarea diferențelor de drepturi vamale de import în quantum total de ..... lei, din care: ..... lei taxe vamale, ... lei comision vamal și ..... lei T.V.A.

Din totalul acestor drepturi vamale, cele aferente perioadei 2005 – 2006 se ridică la suma de ..... lei, din care: ..... lei taxe vamale, ... lei comision vamal și ..... lei T.V.A.

În baza prevederilor art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aferent acestor diferențe de drepturi vamale s-au calculat obligații fiscale accesorii în quantum total de ..... lei, până la data de 29.03.2010.

Pentru obligațiile fiscale stabilite suplimentar s-a întocmit Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 30.03.2010.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor vamale, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

În fapt, din documentele existente la dosarul contestației, se reține că în perioada 2005-2008 petenta a efectuat prin Birourile vamale București Otopeni Călători și Mărfuri și Constanța Port Vechi un număr de 20 operațiuni de import definitiv de telefoane mobile, receptoare GPS, piese de schimb/piese componente pentru telefoane mobile și alte accesorii pe care le-a încadrat la pozițiile tarifare 8529.90.40 – „*părți pentru telefoane mobile*”, 8517.70.90 – „*piese de schimb pentru telefoane mobile*” din Tarifele vamale de import ale României în vigoare în acea perioadă, care prevedeau exceptări de la plata taxelor vamale.

Urmare controlului ulterior al operațiunilor, organul vamal a constatat că la unele mărfuri cuprinse în 14 D.V.I. precum: șuruburi, pastă Flux, brățară antistatică, cabluri de date, aparate ultrasonice cleaner, aparate DC power supply, truse deschis carcase/truse de reparat telefoane mobile, truse șurubelnițe, decapant BGA, sârmă fludor, rezistențe ciocan lipit, rezistențe stație de aer cald, vârf ciocan lipit, stație de lipit, bluetooth Dongle USB, microfon, difuzor, conectori, încadrarea tarifară a fost neconformă cu Regulile generale de interpretare a Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor și cu Notele de capitol din Tarifele vamale ale României din perioada 2005-2008, încadrările tarifare reale având prevăzute taxe vamale cu diferite procente.

Drept urmare, pentru aceste mărfuri, organul vamal a procedat la recalcularea drepturilor vamale de import și a accesoriilor aferente, întocmind în acest sens Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 30.03.2010.

Petenta contestă măsura privind stabilirea diferențelor de drepturi vamale, susținând că aceasta s-a efectuat cu încălcarea dispozițiilor art.68 din Regulamentul comunitar nr.450/2008, care prevede dreptul autorității vamale de a notifica datorii vamale cu o vechime de cel mult 3 ani, acesta fiind un termen de prescripție.

În ceea ce privește calculul majorărilor de întârziere, petenta susține că procentul de 0,1% pe zi de întârziere aplicat este nelegal, întrucât norma din Codul de procedură fiscală are forță juridică inferioară în raport cu norma de la art.78 din Regulamentul comunitar nr.450/2008, care prevede că în cazul statelor membre ale Uniunii Europene care nu fac parte din zona Euro, rata de referință este rata echivalentă fixată de către banca centrală a statului respectiv, în vigoare în prima zi calendaristică a semestrului și care se aplică pe parcursul următoarelor șase luni.

Totodată, invederează că împotriva Procesului verbal din 19.03.2010 a formulat plângere în condițiile Legii nr.554/2004, iar în situația în care aceasta s-ar soluționa favorabil, obligațiile stabilite prin Decizia de regularizare atacată ar rămâne lipsite de temei în tot sau în parte.

1. Cu privire la capătul de cerere constând în stabilirea diferențelor de drepturi vamale în cuantum de ..... lei, aferente operațiunilor vamale derulate în perioada 2005-2006:

Speța supusă soluționării este dacă invocarea prescripției dreptului organelor vamale de a stabili diferențe de drepturi vamale pe o perioadă mai mare de 3 ani, respectiv pentru perioada 2005-2006, este întemeiată.

În drept, referitor la controlul ulterior al operațiunilor vamale, prevederile Codului vamal al României aprobat prin Legea nr.141/1997, în vigoare până la data de 18.06.2006, dispun următoarele:

ART.61

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vamuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(4) Diferențele în plus se restituie titularului în termen de 30 de zile de la data constatării.

(5) Diferențele în plus sau în minus privind alte drepturi de import se soluționează potrivit normelor care reglementează aceste drepturi.

(7) Declarația vamală în detaliu și actele constatatoare încheiate de autoritatea vamală constituie titlu executoriu pentru urmărirea și încasarea drepturilor de import și export”.

Aceste prevederi au fost preluate întocmai și în Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, în vigoare începând cu data de 18.06.2006, după cum urmează:

„ART.100

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin.(1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin.(3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate”.

Se reține că termenul de 5 ani prevăzut de reglementările vamale invocate este termenul de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale prevăzut în Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G. nr.92/2003 republicată, care se aplică inclusiv pentru administrarea drepturilor vamale și care dispune următoarele:

„ART.91

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin.(1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art.23, dacă legea nu dispune altfel.

ART.92

Înteruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale

(1) *Termenele prevăzute la art.91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun*”.

Dreptul comun în materie de prescripție extinctivă îl constituie Decretul nr.167/1958, care referitor la întreruperea și suspendarea prescripției prevede următoarele:

ART.13

”Cursul prescripției se suspendă:

a) cât timp cel împotriva căruia ea curge este împiedicat de un caz de forță majoră să facă acte de întrerupere:

b) pe timpul cât creditorul sau debitorul face parte din Forțele Armate ale Republicii Populare Române, iar acestea sunt puse pe picior de război.

ART.16

Prescripția se întrerupe:

a) prin recunoașterea dreptului a carui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția.

b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, incompetent;

c) printr-un act începător de executare. Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea”.

În speță, se reține că pentru cele 10 operațiuni vamale derulate de petentă în perioada 31.05.2005 – 11.12.2006 dreptul organului vamal de a controla și de a stabili diferențe de drepturi vamale de import nu s-a prescripționat, întrucât, potrivit dispozițiilor legale mai sus expuse, termenul de prescripție a început să curgă de la data de 1 ianuarie 2006, urmând a se împlini la data de 31 decembrie 2010, în condițiile în care nu au existat situații de întrerupere sau de suspendare a acestui termen.

Invocarea de către petentă a termenului de prescripție de 3 ani reglementat la art.68 din Regulamentul (CE) nr.450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului vamal comunitar (Codul vamal modernizat) nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece în perioada 2005-2006, când s-au derulat operațiunile vamale de import, incidente erau prevederile din legislația națională referitoare la dreptul organelor vamale de a efectua controlul vamal ulterior (Codurile vamale ale României aprobate prin Legea nr.141/1997 și Legea nr.86/2006, în vigoare și în prezent), precum și cele referitoare la prescripția dreptului de a stabili diferențe de drepturi vamale (Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G. nr.92/2003, cu modificările și completările ulterioare).

Potrivit art.231 din Codul de procedură fiscală:

„ART. 231

Dispoziții privind termenele

Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă”.

Prin urmare, conform acestei reguli, termenele de prescripție se calculează după normele legale în vigoare la data când acestea au început să curgă.

În speță, în conformitate cu dispozițiile art.91 din Codul de procedură fiscală, termenele de prescripție de 5 ani pentru operațiunile de import efectuate în anul 2005 au început să curgă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care au fost acceptate declarațiile vamale de punere în liberă circulație, respectiv începând cu data de 1 ianuarie 2006, astfel încât la data inițierii controlului ulterior de către organul vamal – ianuarie 2010, acestea nu erau împlinite.

În al doilea rând, potrivit art.188 alin.(2) din Regulamentul (CE) nr.450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, dispozițiile art.68 privind prescripția datoriei vamale se aplică în momentul punerii în aplicare a celorlalte dispoziții ale Regulamentului,

care intră în vigoare cel mai devreme la 24 iunie 2009 și se aplică cel mai târziu la 24 iunie 2013.

Până în prezent, Comisia Europeană nu a elaborat și aprobat dispozițiile de punere în aplicare a Regulamentului nr.450/2008 al Parlamentului European, operațiunile vamale pe teritoriul comunitar derulându-se în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr.2454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările și completările ulterioare, ultima modificare fiind adoptată de Comisie prin Regulamentul (UE) nr.430/2010 din 20 mai 2010.

În consecință, se reține că dispozițiile art.68 invocate de petentă, conform cărora nicio datorie vamală nu se notifică debitorului după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală, nu sunt aplicabile încă pe teritoriul comunității, acestea urmând a se aplica până cel târziu la 24 iunie 2013.

În aceste condiții și având în vedere argumentele expuse, se reține ca fiind neîntemeiată susținerea petentei cu privire la prescrierea dreptului organelor vamale de a efectua controlul vamal și de a stabili diferențe de drepturi vamale pentru operațiunile de punere în liberă circulație efectuate în perioada 2005-2006.

În ceea ce privește argumentul invocat de petentă cu privire la formularea plângerii împotriva Procesului verbal de control din 19.03.2010 în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, se reține că potrivit adresei nr..... din 10.05.2010, respectiva plângere a fost soluționată de D.R.A.O.V. Constanța în sensul respingerii acesteia.

Drept urmare și pentru argumentele expuse, se va respinge ca neîntemeiată legal contestația formulată împotriva diferențelor de drepturi vamale de import în sumă de ..... lei, aferente perioadei 2005 – 2006, din care: ..... lei taxe vamale, ... lei comision vamal și ..... lei T.V.A., stabilite de organul vamal prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 30.03.2010.

2. Referitor la capătul de cerere privind stabilirea diferențelor de drepturi vamale de import în cuantum de ..... lei, aferente perioadei 2007-2008:

Cu privire la diferențele de drepturi vamale de import în sumă totală de ..... lei, din care ..... lei taxe vamale și ..... lei T.V.A., aferente operațiunilor vamale de import derulate în perioada perioada 2007-2008, se reține că deși le contestă, petenta nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea acțiunii sale, motiv pentru care aceasta se va respinge ca nemotivată.

3. Referitor la contestația formulată împotriva majorărilor de întârziere în cuantum de ..... lei, aferente diferențelor de drepturi vamale de import stabilite de organul vamal:

În ceea ce privește majorările de întârziere, se reține că potrivit Codului de procedură fiscală, acestea reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul care le-a generat. Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul constând în taxe vamale, comision vamal și T.V.A., potrivit prevederilor art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”,
precum și ale art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevăd:

“(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu

ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”,

se reține că aceasta datorează și majorările de întârziere aferente, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

În speță, nu poate fi primită susținerea contestatoarei potrivit căreia cota de 0,1% pe zi de întârziere, utilizată de organul vamal la calculul majorărilor de întârziere, ar fi nelegală, întrucât în cauză s-ar aplica rata de referință precizată la art.78 alin.(2) din Regulamentul CE nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (Codul vamal modernizat).

Astfel, pe de o parte, așa cum am arătat la pct.1 din prezenta, dispozițiile acestui regulament nu sunt aplicabile încă pe teritoriul comunității, acestea urmând a se aplica până cel târziu la 24 iunie 2013, iar pe de altă parte, administrarea drepturilor vamale intră sub incidența O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede calculul majorărilor de întârziere în cotă de 0,1% în cazul neachitării la termenul de scadență de către debitori a obligațiilor de plată.

Prin urmare și pentru argumentele expuse, se reține că petenta datorează majorările de întârziere în cuantum de ..... lei stabilite de organul vamal prin aplicarea cotei de 0,1%, motiv pentru care contestația formulată împotriva acestora se va respinge ca neîntemeiată legal.

4. Referitor la Cererea de remitere a datoriei vamale constatată prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 30.03.2010:

În speță, se reține că această solicitare, înregistrată la D.R.A.O.V. Constanța sub nr...../30.04.2010, a fost formulată în condițiile prevăzute de art.84 alin.(1) lit.a) din Regulamentul (CE) nr.450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal comunitar (Codul vamal modernizat).

În aceste condiții și având în vedere dispozițiile și condițiile referitoare la introducerea acțiunilor pe calea administrativă de atac reglementată de art.205-207 din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G. nr.92/2003, republicată, se reține că soluționarea acestei cereri nu este de competența D.G.F.P. Constanța, motiv pentru care se va remite Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța.

Pentru considerentele prezentate, în temeiul prevederilor art.210 și ale art.216(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată legal a contestației formulate împotriva obligațiilor vamale stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..... din 30.03.2010, întocmită de organele vamale din cadrul D.R.A.O.V. Constanța – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală în baza Procesului verbal de control din 19.03.2010, în cuantum total de ..... lei, compuse din:

- ..... lei – taxe vamale;
- ..... lei – comision vamal;
- ..... lei – T.V.A;
- ..... lei – majorări de întârziere.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate împotriva obligațiilor vamale în cuantum de ..... lei, compuse din:

- ..... lei – taxe vamale;
- ..... lei – T.V.A.

3. Transmiterea către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța a Cererii de remitere a datoriei vamale constatată prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../30.03.2010, nr...../30.04.2010, întrucât soluționarea acestora nu intră în competența D.G.F.P. Constanța.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Constanța, în termen de 6 luni de la comunicare, în conformitate cu art.218 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin O.G. nr.92/2003 republicată, coroborat cu art.11 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**DIRECTOR EXECUTIV,
BOGDAN IULIAN HUȚUCĂ**

C.S.